

[Trier.]

Strid med de tidligere gældende Love. For nu at sikre sig, at Rigsdagens Hensigt paa dette Omraade i Fremtiden skal blive gennemført, har Ministeren foretaget det stærke Skridt, om jeg saa maa sige, i Lovforslagets § 2, 2det Stykke, at foreskrive, at af det Provenu, der tilfalder Amtsrepartitionsfonden, skal Halvdelen indsættes i Færø Amts Sparekasse og ved Aarets Udløb anvendes til Nedsættelse af denne Gæld.

Trods disse Betænkeligheder er mit Parti ikke i Tvivl om, at det er paatrængende nødvendigt at faa dette Lovforslag vedtaget, og vi anbefaler det til hurtig Fremme. Men vi gør det, uden at der deraf skal kunne drages nogen Konsekvens for dansk Skattepolitik eller for dansk Kommunalstyre i øvrigt.

Jeg skal ikke komme ind paa Detailler i Forslaget og slet ikke komme ind paa de meget betydelige Forhøjelser, men kun gøre opmærksom paa, at det naturligvis kan være Tvivl underkastet, i hvilket Omfang disse Skatteforhøjelser vil give de Indtægter, man haaber at faa af dem. For der er jo ingen af os, der ved, i hvilket Omfang Forbruget bliver formindsket.

Til Slut skal jeg kun gøre en ganske enkelt Bemærkning til § 1, Punkt 4, sidste Stykke, som gaar ud paa, at Justitsministeren fastsætter Regler om Nedsættelse af Afgiften for Cigarer, Cigaretter eller Cigarillos, der fremstilles i Fabrikker paa Færøerne. Dette Forslag er en vistnok noget ændret Formulering af Lagtingets Ønske, idet Lagtinget efter Bemærkningerne havde ønsket, at Afgiften skulde refunderes efter Regler, der fastsættes af Justitsministeriet. Naar jeg nævner dette Punkt, er det, fordi det kommer noget som en Overraskelse. I Efteraaret 1928 maatte Rigsdagen vedtage et særligt Forslag for at forhindre, at den Finanstold, som Toldafgifterne var tænkt at skulle være, skulde blive illusorisk, idet der inde i Landet oprettedes Tobaksfabrikker, særlig Cigaretfabrikker, og som Følge deraf blev de Finanstoldsatser, som var fastsat, ændret til ikke alene at være Finanstoldsatser, der betaltes ved Indførsel, men ogsaa at være Afgifter, der betaltes indenfor Landegrænserne. I modsat Fald var man bange for, at der skulde rejse sig Fabrikker, som vilde producere, saa at Indtægten væsentlig vilde gaa ned. Nu ser det ud til, at der virkelig har rejst sig Fabrikker, som man i dette Øjeblik ønsker at beskytte paa en eller anden Maade. I den Anledning vil jeg gerne spørge den højtærede Justitsminister:

Naar han faar Bemyndigelse til at fastsætte Regler om Nedsættelse af Afgiften, er det vel Tanken at gøre det saaledes, at det i Virkeligheden kun skal være en Godtgørelse for den Del af Produktet, som der ved Indførselen allerede er betalt Afgift af? I modsat Fald vil der jo ved sidste Stykke i Punkt 4 blive en Mulighed for en direkte Beskyttelse af færøsk indenlandsk Tobaksindustri, og det vilde jo være at gaa endnu et Skridt, nemlig at beskytte et enkelt Amts Industri. Jeg gør opmærksom paa, at man med Hensyn til Spiritus har taget Spørgsmaalet klarere, idet man i § 3 har foreskrevet, at det er forbudt paa Færøerne at fremstille visse alkoholiske Varer. En tilsvarende Bestemmelse har man ikke indført med Hensyn til Tobaksindustrien, og der ligger altsaa dér en Fare for, hvis ikke Godtgørelsen, som der tales om, bliver sat forsigtigt ved Tobaksvarer, at man opelsker en Industri, og saa vil den eneste Aarsag til denne Lov, nemlig det finansielle, Penge til Færøerne, jo falde bort eller formindskes i væsentlig Grad. Jeg vil derfor meget anmode den højtærede Justitsminister om at give nogle nærmere Oplysninger om Hensigten med denne sidste Bestemmelse. Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme i dette høje Ting.

Samuelson: Som den ærede Ordfører for Socialdemokraterne lige har udtalt, er det foreliggende Lovforslag en Fortsættelse af den Lovgivning, som vi har haft paa Færøerne siden 1892, da Læsteafgiften af Skibe, som besejlede Øerne, og Fisketienden blev afløst, imod at Staten fik Erstatning i en Indførselsafgift paa Spirituosa m. m. I 1925 blev der foretaget forskellige Ændringer i denne Afgiftslovgivning, saaledes at det blev muligt, at de ved Loven indførte nye Skatter og Afgifter kunde give noget mere end den Erstatningssum, Staten skulde have for Afløsning af Fisketienden og Læsteafgiften, og det bestemtes, at det overskydende Beløb skulde tilfalde visse under Lagtingets Bestyrelse sorterende færøske Kasser og Fonds, som havde haardt Brug for Indtægter. Ved senere Ændringer i denne Lovgivning er disse Afgifter yderligere forhøjet til Fordel for Lagtingets Kasser, for at disse kunde blive i Stand til at støtte en meget nødvendig Nedsættelse af Taksterne paa de færøske Sygehuse. Disse Sygehustakster er jo ikke saa lave endda, de laveste er vistnok 4 Kr. pr. Dag, og det har ikke været muligt at give nogen Ekstranedsættelse for Sygekassemedlemmer, skønt man meget har ønsket dette.